

Mål C-245/19**Sammanfattning av begäran om förhandsavgörande enligt artikel 98.1 i domstolens rättegångsregler****Datum för ingivande:**

20 mars 2019

Domstol som begär förhandsavgörande:

Cour administrative (Luxemburg)

Datum för beslutet att begära förhandsavgörande:

14 mars 2019

Klagande:

État du Grand-duché de Luxembourg

Motpart:

B

I. Saken i det nationella målet

- 1 I en skrivelse av den 16 juni 2017 anmodade direktören administration des contributions directes de Luxembourg (skattemyndigheten i Luxemburg) bolaget B att inkomma med vissa uppgifter rörande den fysiska personen F.C., enligt följande:

”... Den 18 oktober 2016 skickade den behöriga myndigheten i den spanska skatteförvaltningen en begäran till oss om upplysningar enligt skatteavtalet mellan Luxemburg och Spanien ... och rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011, som införlivades med den nationella rättsordningen genom lagen av den 29 mars 2013.

...

Den fysiska person som berörs av begäran är F.C., född den..., bosatt i..., Spanien. Den juridiska person som berörs av ansökan är bolaget B, ett bolag bildat enligt luxemburgsk rätt med säte i [adress].

Jag ber er inkomma med följande uppgifter och handlingar för perioden 1 januari 2011–31 december 2014 ... :

- *Bifoga kopior av de avtal som bolaget B ingått med bolagen E och F om artistens F.C.s rättigheter.*
- *Inge en kopia av varje annat avtal under räkenskapsåren 2011–2014 och andra avtal som har ingåtts i tidigare eller senare, med verkan under nämnda räkenskapsår vad gäller artisten F.C.*
- *Inge kopior av alla fakturor som utfärdats eller mottagits avseende dessa avtal och det sätt på vilket fakturorna har uppburits och betalats.*
- *Lämna uppgifter om de konton hos banker och finansiella institut på vilka de likvida medel som redovisas i balansräkningen sätts in.*

...

I enlighet med artikel 6 i lagen av den 25 november 2014 ... kan förvarande beslut om föreläggande inte överklagas. ...”.

- 2 Bolaget B ingav dock ändå ett överklagande till Tribunal administratif den 17 juli 2017.
- 3 I dom av den 26 juni 2018 fann Tribunal administratif, med hänvisning till artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, att artikel 6 i lagen av den 25 november 2014 inte skulle tillämpas och prövade överklagandet. Nämnda domstol ogiltigförklarade beslutet av den 16 juni 2017 i den del som bolaget B ålades att lämna upplysningar som gick utöver följande handlingar:
  - kopior av de avtal som bolaget B ingått med bolagen E och F om F.C.s rättigheter. ;
  - kopior av alla fakturor som utfärdats eller mottagits avseende dessa avtal och det sätt på vilket fakturorna har uppburits och betalats;
  - uppgifter om de konton hos banker och finansiella institut på vilka de likvida medel som redovisas i balansräkningen sätts in.
- 4 Storhertigdömet Luxemburg överklagade denna dom till Cour administrative den 24 juli 2018.

II. Aktuella bestämmelser

Unionsrätten

Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna

- 5 Artikel 7, som har rubriken ”Respekt för privatlivet och familjelivet”, har följande lydelse:

”Var och en har rätt till respekt för sitt privatliv och familjeliv, sin bostad och sina kommunikationer.”

- 6 Artikel 8, som har rubriken ”Skydd av personuppgifter”, har följande lydelse:

”1. Var och en har rätt till skydd av de personuppgifter som rör honom eller henne. ...”

- 7 Artikel 47 har rubriken ”Rätt till ett effektivt rättsmedel och till en opartisk domstol” och föreskriver följande:

”Var och en vars unionsrättsligt garanterade fri- och rättigheter har kränkts har rätt till ett effektivt rättsmedel inför en domstol, med beaktande av de villkor som föreskrivs i denna artikel.

Var och en har rätt att inom skälig tid få sin sak prövad i en rättvis och offentlig rättegång och inför en oavhängig och opartisk domstol som har inrättats enligt lag. Var och en ska ha möjlighet att erhålla rådgivning, låta sig försvaras och företrädas.

Rättshjälp ska ges till personer som inte har tillräckliga medel, om denna hjälp är nödvändig för att ge dem en effektiv möjlighet att få sin sak prövad inför domstol.”

- 8 I artikel 52 i stadgan, med rubriken ”Rättigheternas och principernas räckvidd och tolkning”, anges följande:

”1. Varje begränsning i utövandet av de rättigheter och friheter som erkänns i denna stadga ska vara föreskriven i lag och förenlig med det väsentliga innehållet i dessa rättigheter och friheter. Begränsningar får, med beaktande av proportionalitetsprincipen, endast göras om de är nödvändiga och faktiskt svarar mot mål av allmänt samhällsintresse som erkänns av unionen eller behovet av skydd för andra människors rättigheter och friheter.

2. De rättigheter som erkänns i denna stadga för vilka bestämmelser återfinns i fördragen ska utövas på de villkor och inom de gränser som fastställs i dessa.

3. I den mån som denna stadga omfattar rättigheter som motsvarar sådana som garanteras av europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna

och de grundläggande friheterna ska de ha samma innebörd och räckvidd som i konventionen. Denna bestämmelse hindrar inte unionsrätten från att tillförsäkra ett mer långtgående skydd.

...

5. De bestämmelser i denna stadga som innehåller principer får genomföras genom lagstiftningsakter och verkställighetsakter som beslutas av unionens institutioner, organ och byråer och genom medlemsstaternas akter när de vid utövandet av sina respektive befogenheter genomför unionsrätten. De får prövas i domstol endast när det är fråga om tolkningen av sådana akter och prövningen av deras laglighet.

...”

Rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/799/EEG

9 I artikel 1, som har rubriken ”Syfte”, föreskrivs följande:

”1. I detta direktiv fastställs de regler och förfaranden enligt vilka medlemsstaterna ska samarbeta med varandra för att utbyta sådana upplysningar som kan antas vara relevanta för administration och verkställighet av medlemsstaternas nationella lagstiftningar i fråga om de skatter som avses i artikel 2. ...”

10 I artikel 5, som har rubriken ”Förfarande för utbyte av upplysningar på begäran”, föreskrivs följande:

”På begäran av den begärande myndigheten ska en anmodad myndighet till den begärande myndigheten lämna alla sådana upplysningar som avses i artikel 1.1 som den har tillgång till eller som den erhåller till följd av administrativa utredningar.”

Luxemburgsk rätt

Loi du 25 novembre 2014 prévoyant la procédure applicable à l'échange de renseignements sur demande en matière fiscale (lag av den 25 november 2014 om om tillämpligt förfarande för utbyte av upplysningar på begäran i fråga om beskattning)

Artikel 1

”1. Denna lag är tillämplig från och med sitt ikraftträdande på framställningar vari en behörig myndighet i en begärande medlemsstat begär upplysningar i skatteärenden med stöd av följande bestämmelser:

...

4. Ändringslag av den 29 mars 2013 om administrativt samarbete på skatteområdet * ...”

Artikel 3

”1. Behörig skattemyndighet ska kontrollera att begäran om utbyte av upplysningar uppfyller föreskrivna formkrav. Begäran om utbyte av upplysningar ska anses uppfylla föreskrivna formkrav om den innehåller uppgift om rättslig grund och den behöriga myndighet som framställt begäran samt de ytterligare uppgifter som föreskrivs i konventioner och lagar.

...

3. Om den behöriga skattemyndigheten inte innehar de begärda upplysningarna ska direktören för nämnda myndighet, eller den han har befullmäktigat, genom rekommenderad försändelse delge den som innehar upplysningarna sitt beslut om föreläggande att inkomma med de begärda upplysningarna. När den person som innehar upplysningarna har delgetts beslutet ska samtliga personer som avses i skrivelsen anses vara delgivna.

...”

Artikel 5

”1. Om de begärda upplysningarna inte lämnas inom en månad från delgivningen av beslutet om föreläggande att inkomma med dessa upplysningar, får administrativa böter i skatteärenden påföras den som innehar upplysningarna med ett belopp om högst 250 000 euro. Beloppet ska fastställas av direktören för den skattemyndighet som är behörig eller den han har befullmäktigat.”

Artikel 6

”1. Begäran om utbyte av upplysningar och beslut om föreläggande som avses i artikel 3.1 och 3.3 ovan får inte överklagas.

2. Den som innehar upplysningarna får, vad avser de beslut som avses ovan i artikel 5, väcka talan med yrkande om ändring av dessa beslut vid tribunal administratif (Förvaltningsdomstolen). Talan ska väckas inom en månad från den tidpunkt då beslutet delgavs den som innehar upplysningarna. Talan har suspensiv verkan. Med undantag från de bestämmelser som reglerar förfarandet vid administrativa domstolar, får respektive part endast inkomma med en inlaga. Som inlaga räknas stämningsansökan. Svaromål ska lämnas inom en månad från den

* Loi du 29 mars 2013 portant transposition de la directive 2011/16/UE du Conseil du 15 février 2011 relative à la coopération administrative dans le domaine fiscal et abrogeant la directive 77/799/CEE [...].N.d.t:

dag ansökan inkom till domstolens kansli. För att tillgodose de krav som handläggningen ställer får ordföranden på den avdelning som ska pröva målet emellertid ex officio besluta att ytterligare inlagor får inlämnas inom den frist som han fastställer. Tribunal administratif ska avgöra målet inom en månad från den dag då svaromålet inkom eller den frist löper ut då de ytterligare inlagorna skulle vara inlämnade.”

III. Klagandens ståndpunkt

- 11 Den luxemburgska staten hävdar att ett beslut om föreläggande kan överklagas till förvaltningsdomstolarna endast i förfaranden som rör böter eller vite. Den möjlighet som föreskrivs i artikel 5.2 i lagen av den 25 november 2014 att vända sig till förvaltningsdomstolar för att bestrida administrativa böter i skatteärenden utgör enligt staten ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 47 i stadgan.
- 12 Även om man godtar en möjlighet att överklaga påminner den luxemburgska staten om att domstolen i målet Berlioz fastställer gränserna för rättslig prövning i den anmodade staten genom att ange att ”[d]en aktuella domstolen ska ... endast pröva att beslutet om föreläggande grundas på en tillräckligt motiverad begäran från den begärande myndigheten och att nämnda begäran gäller upplysningar som inte uppenbart helt saknar förutsebar relevans med hänsyn till å ena sidan den berörde skattskyldige och den tredje man som eventuellt innehar upplysningarna och å andra sidan det beskattningsändamål för vilket upplysningarna begärs” (dom av den 16 maj 2017, Berlioz Investment Fund, C-682/15, EU:C:2017:373, punkt 86).
- 13 Den luxemburgska staten anser att Tribunal administratif genom en felaktig tolkning av de tillämpliga bestämmelserna fann att de spanska myndigheternas begäran, på ett allmänt och abstrakt sätt, avsåg allmänna upplysningar om andra avtal, vilka de spanska skattemyndigheterna inte ens hade fastställt att de existerade utan endast misstänkte att de existerade. Genom att därigenom kräva att de spanska myndigheterna skulle inkomma med preciseringar som kunde visa att det förelåg andra avtal vilka sannolikt var relevanta för den aktuella skatten, gick tribunal administratif längre än de krav som följer av i den internationella standard för utbyte av upplysningar som beskrivs i kommentaren till artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter på inkomst och förmögenhet.
- 14 Den luxemburgska staten hävdar att upplysningarna om andra avtal än de som bolaget B ingått med de bolag som avses i beslutet av den 16 juni 2017 sannolikt kommer att vara relevanta för de spanska myndigheternas utredning mot bakgrund av den berörda skattebetalarens identitet och det eftersträlvade beskattningsändamålet. Den luxemburgska staten anser att begäran härvidlag endast avser avtal vilka, för det första, ingicks av bolaget B, för det andra var tillämpliga under de räkenskapsår som de spanska myndigheternas granskning berör och för det tredje har koppling till den berörda skattebetalaren.

IV. Den hänskjutande domstolens bedömning

- 15 Cour administrative slår först och främst fast att stadgan är tillämplig i förevarande mål och att den aktuella luxemburgska lagstiftningen i fråga genomför unionsrätten. Nämnda domstol hänvisar härvidlag till EU-domstolens dom av den 16 maj 2017, *Berlioz Investment Fund* (C-682/15, EU:C:2017:373, punkt 37): ”Utöver hänvisningen till de medel som medlemsstaten förfogar över enligt nationell rätt för att inhämta upplysningar föreskriver således direktiv 2011/16 en skyldighet för medlemsstaterna att vidta alla nödvändiga åtgärder för att inhämta de begärda upplysningarna för att medlemsstaterna härigenom ska iaktta sina skyldigheter i fråga om utbyte av upplysningar”.
- 16 Den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten genomför under dessa omständigheter unionsrätten när den utfärdar beslut om att ålägga innehavare av upplysningar att inkomma med de upplysningar som begärs av en myndighet i en annan medlemsstat, varför bestämmelserna i stadgan också är tillämpliga på det angripna beslutet om föreläggande.

A. *Den första tolkningsfrågan*

- 17 Cour administrative har dock i förevarande fall angett att talan har väckts direkt mot den ursprungliga rättsakten som antogs i den första etappen av förfarandet om utbytande av upplysningar i den anmodade staten, det vill säga mot beslutet om föreläggande av den 16 juni 2017, utan att i det andra skedet av förfarandet vänta på en administrativ sanktion på grund av att föreläggandet inte följts. I domen *Berlioz* uttalade sig dock EU-domstolen inte om tolkningen av artikel 47 i stadgan i det första skedet av förfarandet för utbyte av upplysningar, det vill säga själva beslutet om föreläggande.
- 18 I förklaringarna avseende stadgan anges att ”[d]e rättigheter som garanteras i artikel 7 [respekt för privatlivet] motsvarar dem i artikel 8 i Europakonventionen. Med hänsyn till den tekniska utvecklingen har ordet ’kommunikationer’ ersatt ’korrespondens’. I enlighet med artikel 52.3 [i stadgan] har denna rättighet samma innebörd och räckvidd som i motsvarande artikel i Europakonventionen. Härav följer att de lagliga begränsningarna av dessa rättigheter är desamma som de begränsningar som godtas i artikel 8 i Europakonventionen”
- 19 Det framgår av rättspraxis från Europeiska domstolen för de mänskliga rättigheterna att överföringen av klienters bankuppgifter från den stat i vilken den kontohållande banken har sitt säte till myndigheterna i en annan stat, i detta fall hemviststaten, inom ramen för ett utbyte av upplysningar, ska, senast vid tidpunkten för den faktiska överföringen till hemvistlandet, kvalificeras som ett intrång i rätten till respekt för privatlivet, vilket endast är motiverat om det uppfyller villkoren i artikel 8.2 i Europakonventionen (Europadomstolen, 22 december 2015, *G.S.B. mot Schweiz*, mål 28601/11).

- 20 Vidare tillämpar Europadomstolen även vad gäller utbytet av upplysningar sin rättspraxis om staters positiva förpliktelser och de rättssäkerhetsgarantier som de måste föreskriva för att säkerställa ett effektivt skydd av de rättigheter som följer av artikel 8 i Europakonventionen, och detta på grundval av denna bestämmelse, oberoende av artikel 6 i Europakonventionen. De positiva förpliktelserna är dels materiella, genom att de måste säkerställa ett effektivt utövande av skyddade rättigheterna, dels processuella, i och med att det faktiska åtnjutandet av den rätt som skyddas av artikel 8 i Europakonventionen innebär att beslutsprocessen ska vara rättvis och göra det möjligt att vederbörligen respektera de intressen som skyddas av denna rättighet (Europadomstolen, 20 mars 2007, *Tysiack mot Polen*, mål 5410/03 och Europadomstolen, 14 februari 2006, *Turek mot Slovakien*, mål 57986/00).
- 21 Det finns därför starka skäl för att tolka artiklarna 7 och 52.1 i stadgan, oavsett om detta sker i förening med artikel 47 i stadgan eller inte, så, att beslutet av den 16 juni 2017 där bolaget B uppmanades att, i syfte att utbyta upplysningar med de spanska myndigheterna, inkomma med upplysningar till skattemyndigheten om avtal rörande den berörda skattebetalaren som bolaget ingått, de tillhörande fakturorna och uppgifter om bolagets bankkonton ska kvalificeras som statlig inblandning i dess privatliv, vilket medför en skyldighet för den anmodade medlemsstaten att i sin lagstiftning fastställa förfarandegarantier för att säkerställa ett effektivt skydd av de rättigheter som följer av artikel 7 i stadgan, eller införa effektiva rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan.
- 22 Den hänskjutande domstolen tillägger att även artikel 8 i stadgan om skydd för enskilda med avseende på behandling av personuppgifter bör tas med i resonemanget, eftersom insamling av uppgifter från en tredje part som förfogar över dessa under vissa villkor kan analyseras som en liknande behandling och att detta skydd anses utgöra en del av tillämpningsområdet för artikel 8 i Europakonventionen.
- 23 Med tanke på att EU-domstolen ännu inte har haft anledning att uttala sig angående huruvida det föreligger ett intrång i privatlivet för en kontohållande tredje part till vilket ett beslut om föreläggande riktar sig, i den mening som avses i artikel 7 i stadgan, vilket beslut är en följd av ett utbyte av upplysningar mellan medlemsstaterna i enlighet med direktiv 2011/16 slutförts, och inte heller angående en skyldighet vad gäller processrättsliga skyddsregler som åligger medlemsstaterna på grund av statligt intrång, hänskjuter Cour administrative den första frågan som anges nedan.

B. Den andra tolkningsfrågan

- 24 Den luxemburgska statens argument väcker frågan om innehållet i kriteriet att de upplysningar som begärs ska antas vara relevanta ("upplysningar som kan antas vara relevanta") och om omfattningen av den prövning som den behöriga domstolen i den anmodade staten genomför.

- 25 EU-domstolen har angett att ”Uttrycket ’kan antas vara relevanta’ speglar, ... det uttryck som används i artikel 26 i OECD:s modell för skatteavtal på grund av såväl likheten mellan de använda koncepten som på grund av hänvisningen till OECD:s avtal som gjordes i motiveringen till förslag till rådets direktiv KOM(2009) 29 slutlig av den 2 februari 2009 om administrativt samarbete i fråga om beskattning, vilket utmynnade i att direktiv 2011/16 antogs. Enligt de kommentarer till artikeln som OECD:s råd antog den 17 juli 2012, får de avtalsslutande staterna inte genomföra så kallade fishing expeditions eller begära upplysningar som med största sannolikhet inte är relevanta för att utreda en viss skattskyldigs skattemässiga situation. Tvärtom måste det föreligga en rimlig möjlighet att de begärda upplysningarna visar sig relevanta” (dom av den 16 maj 2017, Berlioz Investment Fund, C-682/15, EU:C:2017:373, punkt 67).
- 26 För att illustrera fall där artikel 26 är tillämplig beskrivs i punkt 8 till kommentaren fyra typiska fall som kan leda till utbyte av upplysningar. Samtliga dessa fall rör upplysningar som definieras med viss precision (pris som betalats för varor i exempel a), ett pris som ett företag betalat för varor i exempel b), prisuppgifter som begärts av ett bolag eller en koncern i den anmodade staten för att direkt kunna kontrollera, genom jämförelse av de priser som bolaget tar ut i det aktuella fallet i exempel c) och bekräftelse av att den tjänsteleverantör som är etablerad i den anmodade staten har fastställt kostnaderna för tjänsterna korrekt i exemplet d).
- 27 Det är endast genom en ändring av kommentaren av den 15 juli 2014 som punkt 8 i kommentaren har kompletterats med ett exempel (e) som anger att en ansökan om att få upplysningar om ospecificerade bankkonton, men som representerar alla konton hos ett visst bankinstitut, där den berörda skattebetalaren är den faktiska betalningsmottagaren och de som inte specificeras som innehas för andra identifierade personer med anknytning till den berörda skattebetalaren, uppfyller kriteriet om sannolik relevans.
- 28 Det är detta exempel (e) som det aktuella fallet liknar, där de uppgifter som begärts av de spanska myndigheterna avser avtal och tillhörande fakturor som inte specificerats men som definieras utifrån kriterier som för det första avser det faktum att de berörda avtalen ingicks av bolaget B, för det andra avser de beskattningsår som de spanska myndigheternas granskning rör avtalen och, för det tredje, deras koppling till den berörda skattebetalaren.
- 29 Denna utvidgning av utbytet av upplysningar på begäran till upplysningar som är ospecificerad, men definieras vissa kriterier, har införts i kommentarerna till modellavtalet genom ett antal ändringar av kommentarerna till artikel 26 som gjordes den 15 juli 2014.
- 30 I kommentaren till modellavtalet anges i nr 4.3 att ändringarna av modellavtalet den 15 juli 2014 gjordes för att ”*ta hänsyn till den senaste utvecklingen och ytterligare klargöra tolkningen av vissa bestämmelser i den artikeln*”. I punkt 4.4 har det lagts till att kommentarerna till artikel 26 ”*har utvecklats för att klargöra*

tolkningen av standarden” som kan förväntas vara relevanta ”och begreppet ”fishing expedition” [fiska efter upplysningar] genom att lägga till: allmänna förtydliganden (se punkt 5), uppgifter om identifiering av den skattskyldige person som är föremål för utredning eller undersökning. (se punkt 5.1), förtydliganden av en begäran om en grupp av skattskyldiga (se punkt 5.2) och nya exempel (se punkt 8 led e–h och 8.1)”.

- 31 Förutom att de uppges endast klargöra tolkningen av artikel 26 i modellavtalet kan man med fog fråga sig om alla dessa punkter, inklusive de som avser uppgifter som är ospecificerade men som definieras av vissa kriterier, verkligen kan betraktas som enbart konkretiseringar av texten i fördraget utan ändringar, vars räckvidd inte ändras eller om de inte snarare bör klassificeras som utveckling av tolkningen av artikel 26 i modellavtalet, som kan påverka bestämmelsens tillämpningsområde på grund av deras inverkan på rättigheterna och skyldigheterna för de stater och personer som berörs av utbytet av upplysningar. I det senare fallet skulle ändringarna av kommentaren till artikel 26 i modellavtalet snarare utgöra ett nytt steg i utvecklingen av en internationell standard för utbyte av upplysningar på begäran, som OECD avser ska tillämpas i största möjliga utsträckning.
- 32 Eftersom ändringarna av kommentaren till artikel 26 i modellkonventionen den 15 juli 2014 eventuellt kan betecknas som utveckling av tolkningen av denna bestämmelse, som får konsekvenser för rättigheter och skyldigheter för stater och personer som berörs av utbytet av upplysningar, bör först tas upp den specifika frågan huruvida ett direktiv som föreslogs år 2009 och som antogs år 2011 senare kan tolkas med hänvisning till en senare version av modellavtalet som behandlar en sådan ny utveckling när det gäller utbyte av upplysningar på begäran, och därefter den mer allmänna frågan huruvida unionslagstiftaren har rätt att delegera den praktiska tolkningen av bestämmelser i unionsrätten som ålägger medlemsstaterna skyldigheter, och som påverkar de berörda personernas grundläggande rättigheter, till en utomstående internationell organisation.
- 33 Även om det stämmer att EU-domstolen redan i sin dom av den 26 februari 2019, N Luxemburg 1 m.fl. (C-115/16, C-118/16, C-119/16 och C-299/16, EU:C:2019:134, EU:C:2019:134) medgav att *”de successiva ändringar som har gjorts av [OECD:s skatteavtal] och av de tillhörande kommentarerna, är således av relevans”* för tolkningen av ett direktiv, frågar sig dock Cour administrative om detta tillvägagångssätt även kan tillämpas när det gäller tolkningsfrågor som påverkar enskilda personers grundläggande rättigheter och huruvida detta kan förenas med de krav som följer av respekten för rättssäkerheten, som är en grundläggande princip i unionsrätten.
- 34 Mot bakgrund av ovanstående föreligger välgrundade tvivel angående tolkningen av artikel 1.1 och artikel 5 i direktiv 2011/16 och det kriterium som följer av att de begärda upplysningarna ska antas vara relevanta.

V. Frågor som har hänskjutits för förhandsavgörande

35 Cour administrative hänskjuter följande frågor:

1. Ska artiklarna 7, 8 och 52.1 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eventuellt jämförda med artikel 47 i nämnda stadga, tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstats nationella lagstiftning som inom ramen för förfarandet för utbyte av upplysningar på begäran, som införts för att bland annat genomföra rådets direktiv 2011/16/EU av den 15 februari 2011 om administrativt samarbete i fråga om beskattning och om upphävande av direktiv 77/99/EEG, innebär att den tredje part som innehar upplysningarna inte i något fall kan överklaga, inbegripet via domstol, ett beslut där den behöriga myndigheten i den medlemsstaten ålägger denna tredje part att inkomma med upplysningar till myndigheten, i syfte att efterkomma en begäran om utbyte av upplysningar från en annan medlemsstat?

2. Om svaret på den första frågan är jakande: Ska artikel 1.1 och artikel 5 i direktiv 2011/16, i förekommande fall med beaktande av utvecklingen av tolkningen av artikel 26 i OECD:s modellavtal för skatter, tolkas så, att en begäran om utbyte av upplysningar, tillsammans med ett beslut om föreläggande som antagits av den behöriga myndigheten i den anmodade medlemsstaten, uppfyller kriteriet "kan antas vara relevant" om den begärande medlemsstaten anger den berörda skattebetalarens identitet, den tidsperiod som omfattas av undersökningen i den begärande medlemsstaten och identiteten för innehavaren av upplysningarna i fråga, samtidigt som den begärande medlemsstaten begär upplysningar om avtal och tillhörande fakturor och betalningar vilka inte preciseras men som avgränsas av de kriterier som avser, för det första, att avtalen har ingåtts av den som innehar de identifierade upplysningarna, för det andra, att avtalen är tillämpliga under de beskattningsår som omfattas av den undersökning som myndigheterna i den begärande staten genomför, och, för det tredje, att avtalen har en koppling till den berörda skattebetalaren?